

Przykładowy „Indywidualny Plan Terapeutyczny” (przejście do gimnazjum) Imię: HR
(Napisany przez koordynatora ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych i przekazywane wszystkim pracownikom po krótkiej sesji szkoleniowej na radzie pedagogicznej która zawierała oglądanie filmu na DVD „Ciche dzieci”

Informacja:

H ma zdiagnozowany mutyzm wybiórczy i silny lęk społeczny (fobię społeczną?). To powoduje, że może nieruchomieć, gdy zadaje się jej pytanie, może to mieć miejsce także wtedy, gdy inni zbyt bacznie się jej przyglądają. Zaburzenie powoduje, że H. może mówić ledwie słyszalnym głosem do niektórych ludzi, zwłaszcza autorytetów. Sytuacja ta stresuje H i przytłacza ją. H. bardzo się boi zrobić cokolwiek źle.

Cele:

Sprawić, by H czuła pozytywne emocje w związku z powrotem do szkoły.
Sprawić, by H. w pełni uczestniczyła w programie lekcji, używając w razie potrzeby sygnałów/znaków niewerbalnych.

Strategie:

- * Nie wywierać na H presji, by mówiła, wszyscy powinni się skupić na tym, by dobrze przywitać H w klasie, sprawiając tym samym, że będzie się czuła szczęśliwa, bezpieczna, włączona do grupy i wnosząca swój wkład do lekcji.
- * Nie zadawać H bezpośrednich pytań w stylu „Jak to zrobiłaś?”, przekształcać tego typu pytania na retoryczne, np. „Zastanawiam się, jak to zrobiłaś?”. To zdejmie z H presję, jaką odczuwa wtedy, gdy musi odpowiedzieć na zadane pytanie.
- * Zapewnić H możliwość siadania w ławce z przyjacielem (po pierwszych dwóch dniach semestru można się zorientować, które dzieci mogą pełnić tę rolę). H nie przejawia trudności w komunikowaniu się z dziećmi.
- * Kiedy dzieci otrzymują jakieś instrukcje, zapytać cicho H, czy zrozumiała treść zadania bądź pracy domowej i spodziewać się, że przytaknie wtedy głową. H nie jest w stanie nawiązać konwersacji, trzeba dać jej szansę, aby mogła podejść do nauczyciela z pytaniami spisanymi na kartce.
- * Kiedy H ma jakieś zadanie pisemne do wykonania, należy wziąć pod uwagę, że może potrzebować więcej czasu niż inni z powodu swojego lęku przed popełnieniem błędu. Rada, jak zacząć bądź mała podpowiedź mogą pomóc jej w pokonaniu tego lęku, najważniejsze jednak, by nie czuła się pospieszana, by była zapewniona, że wszyscy mogą popełniać błędy.
- * To ważne, żeby H pozostała w kontakcie z wybranym nauczycielem. Poza tym raz na dwa tygodnie spotkania z nauczycielem CB, spotkania z CF oraz KW (koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych) przynajmniej raz w tygodniu).
- * Pomimo powyższych uwag, proszę nie traktować H tak, jakby trzeba było wokół niej chodzić na paluszkach. H będzie dobrze odpowiadać na cierpliwość, zrozumienie i poczucie humoru jak każdy inny uczeń.

Poniżej kilka wskazówek, pochodzących od samych dzieci z mutyzmem wybiórczym o tym jak można im pomóc:

- * One chcą mówić i będą mówić, kiedy poziom lęku się zmniejszy i nie będzie nacisku na mówienie.
- * Nie wytykaj palcem dziecka, kiedy mówi oraz nie zwracaj szczególnej uwagi, kiedy nie odzywa się.
- * Bądź wspierający, cierpliwy i pozytywny
- * Bądź przygotowany na długą drogę ku „zdrowiu”
- * Ścisła współpraca między domem, a szkołą.

Więcej informacji w notatkach z kursu, których kopie są dostępne w szkole.